

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti o **maloletú A. A.**, narodenú X., bývajúcu u matky, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny so sídlom v Bratislave, Vazovova č. 7/A, dieťa rodičov: matky A. A., bývajúcej v Bratislave, V., zastúpenej Mgr. L. V. advokátom vo V. a otca E. A., bývajúceho v B., adresa na doručovanie B., o **návrhu otca na zmenu zverenia maloletej**, vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 22 P 317/2008, o dovolaní matky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 10. augusta 2010 sp. zn. 11 CoP 128/2010, 11 CoP 129/2010 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava V rozsudkom z 11. februára 2010 č.k. 22 P 317/2008-210 zveril maloletú A. do osobnej starostlivosti otca, matke uložil povinnosť platiť výživné na maloletú počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku v sume 110 Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca. Zároveň upravil styk matky s maloletou spôsobom, ktorý špecifikoval vo výrokovej časti uvedeného rozsudku, vo zvyšku návrh zamietol a ďalším výrokom nariadil nad výchovou maloletej dohľad, čím zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava V č.k. 65 Croz 54/2003-137 z 13. septembra 2006 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 3 Co 491/2006-165 z 3. apríla 2008 v časti týkajúcej sa výchovy maloletej A.. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že výchovné problémy s maloletou sa neustále stupňujú, matka nezvláda výchovu. Maloletá sa v škole správa škandalózne, prípravu na vyučovanie a vyučovací proces ignoruje, na strane matky je nízka motivácia maloletej na podávanie výkonov. Otec má snahu prevziať

maloletú do svojej starostlivosti. Vzhľadom aj na závery znaleckého dokazovania súd prvého stupňa návrhu otca vyhovel, avšak nad maloletou nariadil dohľad v zmysle ustanovenia § 37 ods. 2 písm. b/ Zákona o rodine. Matke uložil vyživovaciu povinnosť prihladnuc na pomery zistené na strane oboch rodičov v sume 110 Eur a upravil aj jej styk s maloletou a to v súlade s návrhom otca. Samostatným uznesením z 23. februára 2010 č.k. 22 P 317/2008-221 súd prvého stupňa uložil obom rodičom povinnosť zaplatiť trovy znaleckého dokazovania každému v sume 289,68 Eur do troch dní na účet súdu.

Na odvolanie matky Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 10. augusta 2010 sp. zn. 11 CoP 128/2010, 11 CoP 129/2010, rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako aj jeho uznesenie, to však s tým, že matke povolil zaplatiť trovy znaleckého dokazovania v mesačných splátkach po 50 Eur a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení uviedol, že súd prvého stupňa vo veci vykonal potrebné dokazovanie a vec aj správne právne posúdil. Aj podľa názoru odvolacieho súdu z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že vzťah medzi matkou a maloletou sa narušil do takej miery, že matka výchovu nezvláda, prejavy zhoršených vzťahov vyústili do celkového správania sa maloletej a nemožno súhlasiť s názorom matky, že drzosť maloletej patrí k jej veku. Do úvahy zobral aj vyjadrenie školy, z ktorého vyplýva, že výchovné problémy s maloletou pretrvávajú, čo sa odzrkadlilo na zhoršenom prospechu a vymeškávaní vyučovacích hodín. Nestotožnil sa s námietkou matky týkajúcou sa výšky vyživovacej povinnosti. Výživné určené súdom prvého stupňa považoval za primerané vzhľadom na príjem matky a s prihliadnutím na to, že na plnoletú dcéru J. platí otec výživné vo výške 132,70 Eur a plnoletý syn T. sa podieľa vo výške 50% na platení nájomného. Za vecne správne považoval aj uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým bola obom rodičom uložená povinnosť zaplatiť náklady spojené so znaleckým dokazovaním, vo vzťahu k matke však zohľadnil jej náklady na byt, domácnosť a študujúcu dcéru J. a z toho dôvodu jej povolil zaplatiť trovy znaleckého dokazovania v mesačných splátkach. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil ustanovením § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p.

Rozsudok odvolacieho súdu len do časti týkajúcej sa výchovy a výživy napadla dovolaním matka namietajúc, že v celom konaní sa poukazovalo na to, že niet vážnych dôvodov na odňatie maloletej z jej výchovy. O maloletú je postarané po všetkých stránkach, obývajú štvorizbový byt, matka je zamestnaná v trvalom pracovnom pomere, takže má prostriedky na uživenie rodiny. Výchove maloletej venuje dostatočnú pozornosť a taktiež jej

štúdiu. Je síce pravda, že došlo k zhoršeniu prospechu a správania maloletej v škole, to je však zapríčinené aj účelovým podryvaním autority matky zo strany otca, ktorý umožňuje maloletej prístup do jeho bytu. Súd nevzal do úvahy kladné hodnotenie matky zo strany jej zamestnávateľa a nezohľadnil náležité svedeckú výpoveď sestry maloletej, ktorá žije v spoločnej domácnosti a tiež nevzal do úvahy námietky matky voči znaleckému posudku znalkyne z odboru psychológie PhDr. J. M.. Nepovažuje za správne ani rozhodnutie v časti týkajúcej sa určenia výšky vyživovacej povinnosti, pretože súd nevzal do úvahy výšku jej príjmu a náklady spojené s užívaním bytu a zabezpečením výživy rodiny. Z uvedených dôvodov navrhla napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Otec právo vyjadriť sa k dovolaniu nevyužil.

Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k dovolaniu matky uviedol, že rozsudok odvolacieho súdu považuje za správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243 ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.). V zmysle § 238 ods. 4 O.s.p. dovolanie nie je prípustné vo veciach upravených Zákonom o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov okrem rozsudku o obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv

a povinností, alebo o pozastavenie ich výkonu, o priznaní rodičovských práv a povinností maloletému rodičovi dieťaťa, o určení rodičovstva, o zapretí rodičovstva alebo osvojení.

V danom prípade dovolanie smeruje proti rozsudku vydanému vo veci úpravy výchovy a výživy k maloletému dieťaťu, t.j. vo veci upravenej Zákonom o rodine (pričom nejde o rozsudok o obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu, o priznaní rodičovských práv a povinností maloletému rodičovi, o určení rodičovstva, o zapretí rodičovstva alebo o osvojení). Napadnutý rozsudok teda nevykazuje znaky rozsudku, proti ktorému je dovolanie prípustné, ale znaky rozsudku, v prípade ktorého je dovolanie výslovne vylúčené (§ 238 ods. 4 O.s.p.).

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale zaoberal sa i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z procesných väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 238 O.s.p. vylúčené. Dovolateľka však v podanom dovolaní žiadnu z väd vymenovaných v § 237 O.s.p. nenamietala a jej existencia v dovolacom konaní nevyšla najavo.

Pokiaľ dovolateľka svoje dovolanie odôvodnila tým, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci považuje Občiansky súdny poriadok za prípustný dovolací dôvod (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Nakoľko v danom prípade dovolanie nie je podľa § 238 O.s.p. prípustné a neboli zistené (ani tvrdené) vady konania uvedené v § 237 O.s.p., dospel Najvyšší súd Slovenskej

republiky k záveru, že dovolanie matky je neprípustné, a preto ho odmietol (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 238 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď konanie mohlo začať aj bez návrhu.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. novembra 2011

JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová